

- Szinyei Merse Pál eszköz nélküli, úde festői nyelvezet újszertű témák és erőteljes színvilág jellemzik. Onállóan találta rá a képességét biztosító komplexenter és kontraszt színek hatására, illetve a színek fényhianybeli fokozat) problémájára, meg- hódítva ezzel a plen-áirhez és az impresszioniz- mushoz vezető utat.
- Mészöly Géza világos tónusban, fegyelmzett színelentétekekkel dolgozik, képein derűs béke és eseménytelen boldogság honol. Főleg vízparti tájakat és jeleneteket örökölt meg.
- Spányi Béla az őszi hangulat, a mocsaras tájak és a rejtelmes poézisu erdők jéles festője. Képei egyedi stílusúak, meleg, melanholikus hangulatúak. Céja kezdetűl fogva, hogy hűen adja vissza az eleje táruó természet vonásait.



SZINYEI

és a hazai táj
foglalkoztató füzet
középiskolások részére



Szervusz!
Köszöntelek a *Szinyei és a hazai táj* kiállításon, itt a Városi Képtár – Deák Gyűjteményben! Ez kis füzet, ha okosan forgatod, segít a hazai táj felfedezésében, megismerésben Szinyei Merse Pál, Mészöly Géza és Spányi Béla festészetén keresztül. Merülj el a 19. századi tájban! A tájékozódáshoz használd a térképet! Nézz, láss, írd, karikázz, évezd a kiállítást!

Segítségét, útbaigazítást a pénztárnál, valamint a következő elérhetőségeken kérhatsz:
Városi Képtár – Deák Gyűjtemény, 8000, Székesfehérvár, Oskola u. 10.
Tel.: /22/ 329 431, /20/ 395 45 80;
e-mail: keptar@enternet.hu,
nora.szirmai@gmail.com





- Allitrd sorrendbe a tájképfestészet korszakait!
- Plen-áir ábrázolás mód: a szabad levegőn megf- gylt fény- és színjelenségeket rögzíti
- Impresszionisztikus tájbrázolás: a pillanatnyi benyomás gyors és eleven megragadására törekszik
- Romantikus tájbrázolás: a regényes témák, a szárnyaló képzelettel megformált táj, a természeti elemények átélésére ösztönöz
- Realisztikus tájbrázolás: a valóság lényeges elemeit hangsúlyozza
- Ideális tájbrázolás: az eszményi táj több helyszínről kitragadott részleteket vegyít, hangulatit egységre és tökéletes képi harmóniára törekedve
- Naturalisztikus tájbrázolás: az abszolút természetűséget tűzi célul tömörített mondani- valóval



Miről mesél a képek hátoldala?

A kiállítás műtárgyfeliratainak egy részén kicsi fotókat találsz, mely fotók a festmények hátoldaláról készültek. Visszafelé úgy nézd végig a kiállítást, hogy a képcédulákra koncentrálsz!

Miről tanúskodnak a feliratok?



- A 19. század elején még nemigen volt látogató egyetlen nyilvános képtárunkban, a _____. Művészettel a középosztály nemigen törődött, hiányát sem érezte annak, ízlése csökevényes, korlátozott volt. Főuraink pedig többre becsülték a külföldi művészetet.
 - Szépművészeti Múzeumban
 - Városi Képtár – Deák Gyűjteményben
 - Iparművészeti Múzeumban
 - Nemzeti Múzeumban
- A Kiegészítés után jórészt csak a ____ fektették pénzüket műalkotásokba, miközben a nehezen mobilizálható tőkével rendelkező ____ e téren is háttérbe szorultak.
 - zsidó, illetve osztrák és német származású, banki és iparos tevékenységgel foglalkozó dinasztiák
 - szegényebb rétegek
 - földbirtokos arisztokrácia tagjai
 - polgárság, a középosztály tagjai, pl. orvosok, ügyvédek
- A múlt század második felében, Európa közepső és keleti felén ____-ig csak a legbátrabbak, vagy a megszállottak tekintettek a műtárgyra, mint befektetésre. Időközben az akkori nyomott árak az egkebe emelkedtek és aki időben vásárolt, az szép vagyongyarapodást élt meg.
 - 1995
 - 2002
 - 1973
 - 1955
- Mivel a gyűjtők szeretnek biztosra menni, eleinte általában ____ vásárolnak, mivel a ____ értéknövekedése kérdéses.
 - kortárs munkák(at)
 - klasszikusok(at)



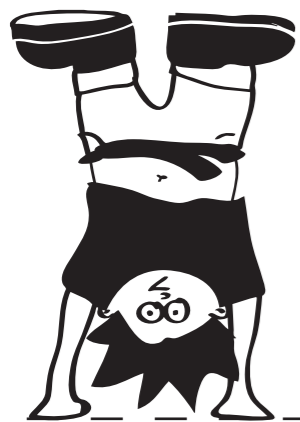
Az emberiség történelme során megfigyelte és leképezte természeti környezetét, ám sokáig csupán egy-egy részlet szimbolikus kifejezésére szorítkozott.



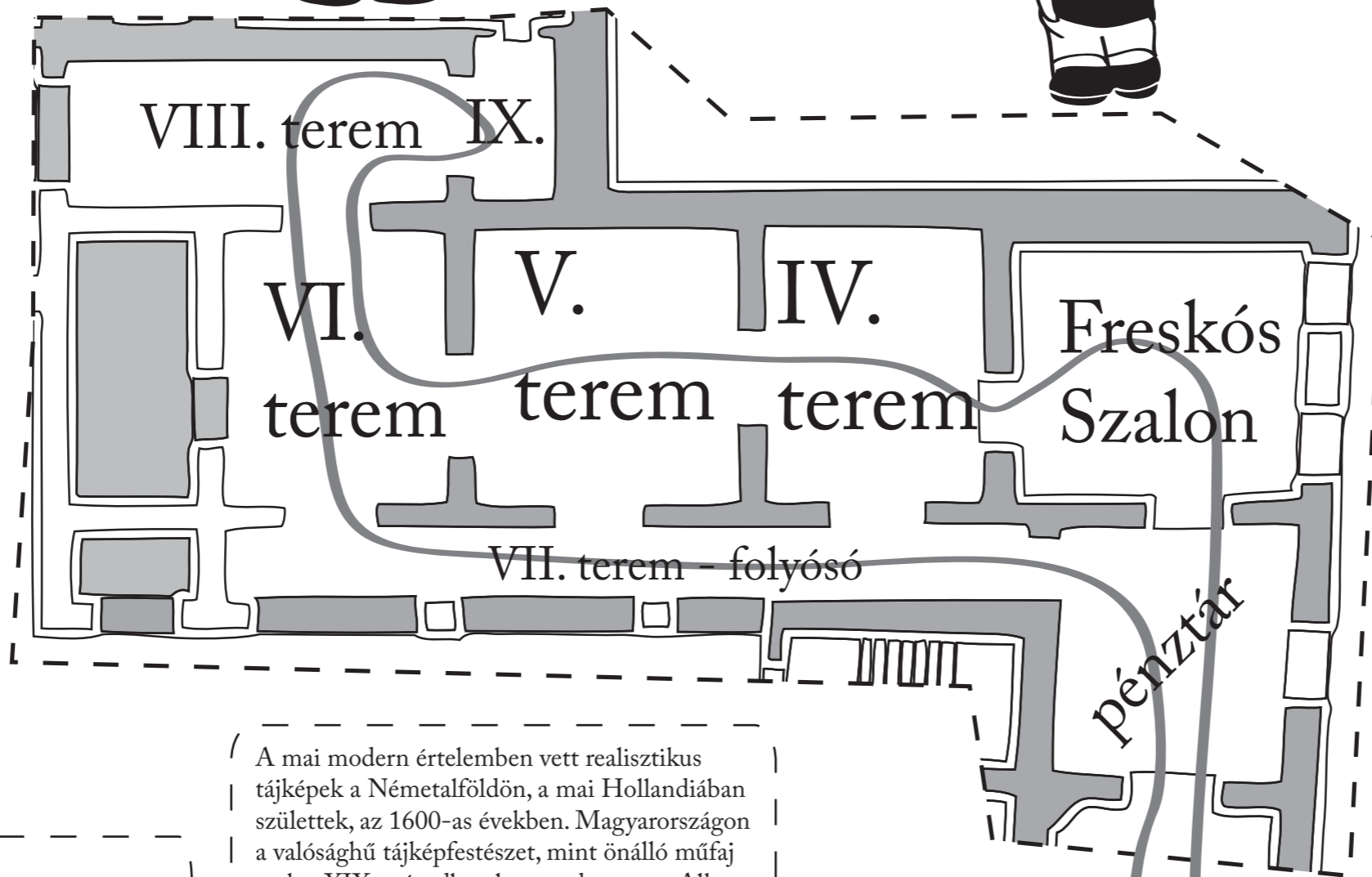
Az ókorban divatba jött a szobák belső falainak tájbrázolással való díszítése, majd a 19. században ismét közkedveltségnek örvendtek a tájképeket ábrázoló falfestmények, előszeretettel borították be vele a kastélyok, paloták falait.



A freskó a falfestészet olyan fajtája, ahol a festéskor friss, nedves a vakolat: a festék a habarcsréteg belsejébe hatol, azzal együtt köt meg. Ez az eljárás a 13. század folyamán fokozatosan fejlődött ki az szekkónak nevezett eljárásból, melynek során a száraz vakolatra festettek.



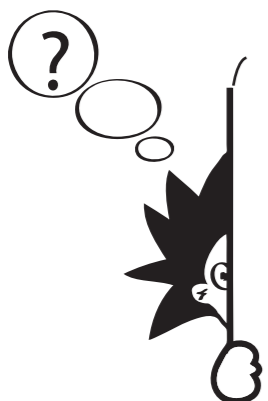
A tájkép fogalma alatt a festészet egyik műfaját értjük, melynek tárgya a szabad természet /az ember természeti, vagy maga alkotta környezete/, bár a 20. századtól a táj megjelenítésében egyre nagyobb szerepet kap a fotográfia.



A képzőművészet több ezer esztendő története során a tájkép, tehát a táj önálló megjelenítése, viszonylag későre tehető. Alárendelt elemként ugyan a kezdetektől megtalálható a művészeti alkotásokon, önálló műfajjá először a távol-keleti festészetben válik a 6. században, majd a 8-12. században itt éli fénykorát rendkívül magas művészi színvonalon.



A táj Európában a 14. század második felében jelenik meg először a festményeken, mint arcképek, vallásos témák háttérre, azok hangulatát megteremtő dekoratív részlet, de mindig kis felületen, másodlagos jelentőséggel.



A tájkép, mint műfaj létrejött a modern értelemben vett műgyűjtés hőskorára esik, oka és okozója a gyűjtés fellendülésének. Ez a fellendülés az ijesztően hatalmassá vált nagyvárosi élet generálta természetbe vágyásnak volt köszönhető.

A mai modern értelemben vett realiztikus tájképek a Németalföldön, a mai Hollandiában születtek, az 1600-as években. Magyarországon a valóság-hű tájképfestészet, mint önálló műfaj csak a XIX. században honosodott meg. Alkotóink először az idegen tájak bemutatását, megfestését tűzték maguk elé, majd a század utolsó harmadában az idegen környezet először idilli, majd realista-naturalista ábrázolásán volt a hangsúly.

Erre indulj!

